

---

---

# ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΑΝΕΙΑ

## ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ 4001

---

Το πρωί βρίσκω μπροστά στο διάδρομο του γραφείου μου ένα τσούρμο σε όλες τις αποχρώσεις του σκούρου: από το μελαχρινό στο σκούρο μελαψό ως το κατάμαυρο. Τους κοιτάζω και σκέφτομαι τι πρόβλημα συνεννόησης έχω φορτώσει στη γλώσσα μου. Άσε που ξύπνησα με μειωμένες δυνάμεις, γιατί χτες το βράδυ είχα μια εξαντλητική συζήτηση με την Κατερίνα και τον Φάνη λόγω Αδριανής, που εξακολουθεί να κρατάει τα ρολά κατεβασμένα. Και της γρίλιας και τα δικά της. Ο Φάνης το αντιμετωπίζει με ψυχραιμία.

«Ηρέμησε, θα συνέλθει. Το σοκ κρατάει ακόμα. Είναι φυσικό, θέλει κάποιο χρόνο για να της περάσει».

Εγώ έχω μάθει να ζω μια ζωή με τις κόντρες και τις μπηχτές της Αδριανής. Η παραίτησή της μου είναι άγνωστη και με αναστατώνει. «Πιστεύεις ότι η κατεβασμένη γρίλια είναι η κατάλληλη θεραπεία;» ρώτησα τον Φάνη.

«Δεν είναι θεραπεία, αλλά άμυνα, γιατί η εικόνα είναι νωπή ακόμα. Αν δούμε ότι σε καμιά εβδομάδα δεν της έχει περάσει, τότε σκεφτόμαστε τον ψυχολόγο».

In the morning, in front of the hallway of my office I find a crew in all shades of dark: from dark complected to blacker to completely black. I look at them and think what problem of communication I have burdened my tongue with. Leave aside the fact that I woke up with reduced strength because yesterday evening I had an exhausting conversation with Katerina and Fanis because of Adriani, who continues to keep the shutters rolled down. Both of the grill and her own things. Fanis faces it with composure.

“Calm down, she will recover. The shock is still in effect. Naturally she needs some time for it to pass”.

I have learned to live life with Adriani's confrontations and blows. Resignation on her part is unknown to me and upsets me. “Do you think the lowered grille is the appropriate treatment?” I asked Fanis.

“It is not treatment but a defense mechanism, because the image is fresh. If we see that in a week it does not pass, then we can think about a psychologist.

- 
- τσούρμο το [tsúrmo]: (οικ., μειωτ.) πολλά άτομα που αποτελούν ένα σύνολο: Έχει ένα ~ παιδιά. Μας κουβαλήθηκε με όλο του το ~, με όλη την οικογένεια.
  - Ψυχραιμία- η κατάσταση ή ικανότητα του ψύχραι μου, η διατήρηση της πνευματικής ετοιμότητας και ο έλεγχος των ψυχικών μας αντιδράσεων σε μια στιγμή γενικής αναταραχής, σε μια απρόοπτη δυσκολία.
-

Δεν ξέρω αν οφείλεται στην επιστήμη του ή στο χαρακτήρα του, ο Φάνης όμως είναι εκ φύσεως τέρας ψυχραιμίας. Η Κατερίνα, που παρακολουθούσε αμίλητη τη συζήτηση, συμφώνησε εν μέρει με τον Φάνη, αλλά συντόμευσε την περίοδο αναμονής από εφτά σε τρεις μέρες.

«Αν και θα πρέπει να την πάμε σηκωτή στον ψυχολόγο» πρόσθεσε, ξέροντας ότι η Αδριανή προκρίνει πάντα το βουβό μαρτύριο σαν την καταλληλότερη θεραπεία.

Πάνω που τα σκέφτομαι όλα αυτά, ξεπροβάλλει ο Δερμιτζάκης από το γραφείο του. Με βλέπει και με πλησιάζει με ένα χαμόγελο θριάμβου.

«Δεν έχετε παράπονο, κάναμε σπουδαία δουλειά» μου λέει. «Και σε όγκο και σε ταχύτητα».

«Και δε μου λες, Δερμιτζάκη; Εγώ σε ποια γλώσσα θα συνεννοηθώ με δαύτους;»

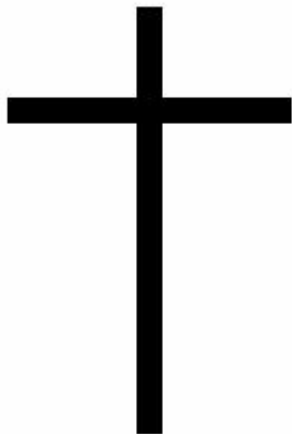
I don't know if he is due to science or his character, but Fanis is by nature a prodigy of composure. Katerina, who was silently following the conversation, agreed with Fanis in part but shortened the waiting period from 7 to 3 days.

“Even if we shall have to take her upright to the psychologist” she added, knowing that Adriani always prefers mute martyrdom as the most appropriate therapy.

While I am thinking about all these things, Dermitzakis emerges from his office. He sees me and approaches with a smile of triumph.

“You have no complaints, we did a great job” he tells me. “Both in volume and speed”.

“And won't you tell me Dermitzaki? In what language will I communicate with them?”



- 
- **Μαρτύριο** το [martírio]: έντονη ή μακροχρόνια ταλαιπωρία, σωματική ή ψυχική
  - **Χαμόγελο** το [xamójeło]: η ενέργεια του χαμογελώ. Ι. ελαφρό γέλιο με τεντωμένα και μισανοιγμένα χείλια
  - **Θριάμβος** ο [θríamnos]: περίλαμπρη νίκη ή επιτυχία, η οποία προκαλεί το γενικό θαυμασμό: Ο ~ του στρατού μας / της εθνικής ομάδας. Η εκλογή του ήταν ένας πραγματικός ~. Ιαχές / κραυγές θριάμβου, χαράς και ενθουσιασμού για κάποια μεγάλη νίκη
-

«Κουτσά-στραβά, όλοι μιλάνε ελληνικά, κύριε αστυνόμε».

«Όταν λες μιλάνε κουτσά-στραβά, εννοείς ότι χρειαζόμαστε και δραγουμάνο;»

«Όχι, συνεννοούνται μια χαρά. Τώρα κάπου-κάπου μπορεί να επιστρατεύσετε και τα αγγλικά σας».

«Καλά. Στείλ' τους μέσα σε ένα δεκάλεπτο».

Ζητώ δεκάλεπτη διορία, για να προλάβω να φάω το κρουασάν και να πω τον πρωινό καφέ μου. Είμαι στην τελευταία γουλιά, όταν μπουκάρει μέσα η πρώτη παρτίδα. Είναι πέντε. Στο γραφείο μου υπάρχουν δυο άδειες καρέκλες, αλλά δεν τις καταδέ-

"Higgledy-piggledy, they all speak Greek, Officer."

"When you say that they all speak Higgledy-piggledy, do you mean that we need a dragoman?"

"No, they communicate just fine. Now once in a while you can also martial your English."

"Fine. Send them in in about ten minutes".

I ask for a ten minute deadline so that I have time to eat my croissant and drink my morning coffee. I am in the last sip when the first group bursts in. They are five. There are two empty chairs in my office, but no one accepts them.

---



- 
- Κουτσά-στραβά
  - **Επιστρατεύω** [epistraténo]: (για έφεδρο) καλώ να καταταγεί στο στρατό στα πλαίσια της επιστράτευσης.
  - **Δραγουμάνος** ο [dragumános]: (παρωχ.) διερμηνέας.
-

---

# Δραγουμάνο



- Επίσημος διερμηνέας σε χώρες όπου μιλούν αραβικά, τουρκικά και περσικά
  - Διακεκριμένη κατά την Οθωμανική Αυτοκρατορία
-



χεται κανείς τους. Ακουμπάνε όλοι την πλάτη τους στον τοίχο και με κοιτάνε με φοβισμένο βλέμμα. Μου θυμίζουν τους άνεργους της δεκαετίας του '50, που περίμεναν ώρες ακουμπισμένοι σε έναν τοίχο μήπως τους φωνάξει κάποιος για δουλειά ή για τηλήματα.

«Δεν έχετε κάνει τίποτα, και δεν έχετε να φοβηθείτε τίποτα» τους λέω για να τους καθησυχάσω. «Ούτε και μ' ενδιαφέρει, ποιοι από σας είναι νόμιμα στην Ελλάδα και ποιοι λαθραία. Δεν είναι δική μου δουλειά να το ερευνήσω. Το μόνο που ζητάω από σας είναι να μας βοηθήσετε. Όταν τελειώσουμε, θα φύγετε από δω χωρίς να σας σταματήσει κανείς».

Το λογύδριο το βγάζω κάθε φορά όταν έχω να κάνω με μετανάστες. Θα μου ήταν πιο εύκολο να το τυπώσω και να το μοιράζω, λειτουργεί ωστόσο πάντα σαν ηρεμιστικό. Τους λύνει και τους χαλαρώνει.

«Πρώτα, boss» μου λέει ένας κατάμαυρος.

They all lean their backs against the wall and look at me with a frightened look. They remind me of the unemployed workers of the 50's, who waited for hours leaning against a wall for someone to call them for work or for errands.

“You have done nothing, and you have nothing to fear,” I tell them to reassure them. “I do not care, who of you are legally in Greece and who are here illegally. It is not my job to investigate that. The only thing I ask of you is to help us. When we are done, you will leave here without anyone stopping you.”

I orate pompously every time I have to do with migrants. It would be easier for me to print it out and share it, but it always works as a sedative. It frees and relaxes them.

“Go ahead and ask, boss” tells me a very black person.



- **Ακούμπισμα** το [akúmbizma] & ακούμπημα το [akúmbima]: η ενέργεια ή το αποτέλεσμα του ακουμπώ
- **Λαθραίος** -α -ο [laθréos]: α. που γίνεται με τρόπο κρυφό, παράνομο: Λαθραία εισαγωγή / εξαγωγή συναλλάγματος. Λαθραία επιβίβαση / διακίνηση. β. που διακινείται κρυφά, παράνομα: Λαθραία εμπορεύματα. Λαθραία τσιγάρα.
- **Ηρεμιστικό**- που φέρνει ηρεμία, καταπραϋντικός, συνήθ. ως ουσ. το ηρεμιστικό, (συνήθ. πληθ.) το σχετικό φάρμακο.

«Θέλω να μου πείτε, αν γνωρίζετε καποιους με  
τανάστες σαν κι εσάς, που να χειρίζονται καλά το  
σπαθί».

Δεν περίμεναν αυτήν την ερώτηση και κοιτάζονται  
μεταξύ τους. Όχι τρομαγμένοι, αλλά για να επιλέ-  
ξουν αυτόν που θα απαντήσει στην ερώτησή μου. Τε-  
λικά, το αναλαμβάνει ένας ψηλός, αθλητικός τύπος.

«Τι ρωτάς;» μου λέει, σχεδόν με απορία. «Όλοι  
από Αφρική ξέρουν από sword. Από Μαρόκο, από  
Τζεζάγир...»

«Πού είναι αυτό;»

«Αλγερία» εξηγεί κάποιος άλλος.

“I want you to tell me if you know any  
immigrants like yourselves who handle the  
sword well”.

They did not expect that question and they look  
at each other. Not frightened, but in order to  
choose the one that will answer my question.  
Finally, a tall athletic type takes it up.

“What are you asking?” he says to me, almost  
with perplexity. “Everyone from Africa knows  
how to handle a sword. From Morocco, from  
Tzezagir...”

“Where is that?”

“Algeria,” someone else explains.

---



- **Σπαθί** το [sraθί]: αγχέμαχο όπλο με μακριά λεπίδα: Δίστομο / δαμασκή ~. Η κόψη του σπαθιού
- **Τρομαγμένος** -η -ο [tromaγμένος]: μππ. του τρομάζω : που έχει τρομάξει, που τον έχουν τρομάξει

«Αλγερία, Sudan, Ethiopia, Senegal, Cote d'Ivoire» συνεχίζει να μετράει ο πρώτος. «Αλλά, και Saudi Arabia και Mauritania...»

«Στο Sudan Janjaweed σκοτώνουν ολόκληρα villages μόνο με σπατί» συμπληρώνει ένας άλλος.

«Ποιοι είναι αυτοί που σκοτώνουν ολόκληρα χωριά με το σπαθί;»

«Janjaweed; They kill villagers who are against the government».

Ωραία, αυτοί οι Τζαντζαγούντ σκοτώνουν τους χωρικούς που δεν είναι με την κυβέρνηση. Άντε τώρα να βρεις έναν Τζαντζαγούντ στην Αθήνα. Είναι σα να ψάχνεις τον Κουφοντίνα στο Κάιρο.

“Algeria, Sudan, Ethiopia, Senegal, Cote d'Ivoire” the first continues to count. “But, and Saudi Arabia and Mauritania...”

“In Sudan Janjaweed kill whole villages with houses alone” adds another.

“Who are they that kill whole villages with swords?”

“Janjaweed: They kill villagers who are against the government.”

Fine, those Janjaweed kill the villages which are not with the government. You can find the Janjaweed now in Athens. It's like looking for Koufontina in Cairo.



Τους διώχνω και στέλνω τον Δερμιτζάκη να μου φέρει τη δεύτερη παρτίδα. Αυτοί είναι έξι και δεν ακουμπάνε στον τοίχο, αλλά απλώνονται στο δωμάτιο. Κάνω τις ίδιες ερωτήσεις και παίρνω τις ίδιες απαντήσεις, σαν να έχουν αποστηθείσει όλοι το μάθημά τους. Όταν επιμένω στην ερώτηση, αν ξέρουν κάποιον μετανάστη στην Αθήνα που να χειρίζεται το σπαθί, ένας μαύρος με κάτασπρη πουκαμίσσα και σανδάλια με βάζει στη θέση μου, με σχεδόν σωστά ελληνικά.

I kick them out and send Dermitzakis to bring me the second party. There are six and they do not rest on the wall, but they spread out in the room. I ask the same questions and I get the same answers, like they have memorized their lessons. When I insist on the question, if they know an immigrant in Athens who handles swords, a black individual with a white artist's smock and sandals who put me in my place, with almost correct Greek.

«Εμείς μιλάμε μόνο για ψωμί, αφεντικό, όχι για σπατί».

Φαίνεται πως το μάθημα με τσίγκλισε, γιατί βρίσκω επιτέλους τη σωστή ερώτηση: «Ξέρετε μετανάστες που πουλάνε σπαθιά στην Αθήνα;».

Συνεννοούνται με το βλέμμα και αφήνουν τον προλαλήσαντα με τα σωστά ελληνικά να μου απαντήσει.

“We talk for money, boss, not for house”.

It seems that the lesson tickled me, because I find at last the correct question: “Do you know immigrants who sell swords in Athens?”

They communicate with their gaze and leave the speaker with the correct Greek to answer me.

---

«Ξέρει, κύριε αστυνόμος. Αλλά αυτά που πουλάνε είναι μόνο για...» Ψάχνει τη λέξη στα ελληνικά, δεν τη βρίσκει και μου τη λέει στα αγγλικά, σχεδόν να ντρέπεται. «Είναι μόνο για decoration. Αυτά τα σπατιά ντεν κόβουν ούτε marmelade».

Μπορεί να μην κόβουν ούτε μαρμελάδα, αλλά όταν τα ακονίσεις κόβουν και παιδάκια και κεφάλια. «Πού τα πουλάνε αυτά τα σπατιά;»

Ο τύπος σηκώνει τους ώμους του. «Μαγκαζιά στην Ευριπίντου και στο ντρόμο, σε Ατηνάς, Σωκράτους, πλατεία Τεάτρου – παντού».

«Ευχαριστώ, παιδιά. Με βοηθήσατε πολύ».

Αδειάζουν το γραφείο ανακουφισμένοι, όχι γιατί διαφεύστηκαν κατανάγκη οι φόβοι τους, αλλά γιατί κάθε συζήτηση με την αστυνομία, που τελειώνει χωρίς επιπτώσεις, τους φέρνει ανακούφιση.

“You know, Mr. Officer. But that which they are selling is only for...” He searches for the word in Greek, he doesn’t find it and he says to me in English, almost as if he is ashamed. “It is only for decoration. These swords don’t even cut marmalade”.

It is possible that they don’t even cut marmalade, but when you sharpen them they cut both ribs and heads. “Where do they sell these swords?”

The bloke shrugs his shoulders. “Shops in Evripidou and in the street, in Athinas, Sokratous, Theater square -- everywhere”.

“Thank you, guys (lit. children). You (pl.) helped very much”.

They clear out of the office relieved, not because their fears were necessarily refuted, but because every discussion with the police, which ends without ramifications, brings them ease.



Λέω στον Δερμιτζάκη να καλέσει ένα περιπολικό για να πάμε στο μεταναστευτικό κέντρο της Αθήνας. Τον παίρνω μαζί μου, και για να τον ανταμείψω επειδή μάζεψε τους μετανάστες τόσο γρήγορα, αλλά και για να κρατώ τις ισορροπίες ανάμεσα σ' αυτόν και στον Βλασόπουλο. Έτσι αποφεύγω τους ανταγωνισμούς και τις κόντρες μεταξύ τους.

Κάνω το σταυρό μου να μην πέσουμε πάνω σε συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις ή πορείες. Ο Θεός μου εκφράζει τη συμπαράστασή του, και από την Αλεξάνδρας ως την Πατησίων δε συναντάμε κανένα άλλο εμπόδιο, εκτός από την αυξημένη κυκλοφορία. Αφήνουμε το περιπολικό στην Αθηνάς, απέναντι από την αγορά, και κατεβαίνουμε τη Σοφοκλέους με

I say to Dermitzaki to reserve a patrol car in order that we go to the immigration center of Athens. I take him with me, and in order to reward him because he picked up the immigrants so fast, but also in order that I can keep the balances between him and Vlasopoulos. So I avoid the rivalry and the antagonism between them.

I do my cross in order that we don't run into the crowds, demonstrations or marches. God expresses his support for me, and from Alexandras until Patision we didn't meet any other barrier except for the heightened traffic. We leave the patrol car on Athinas (street), across from the market, and go down to Sophocleous by foot.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΥΡΟΣ

τα πόδια. Γωνία Σοφοκλέους και Σωκράτους πέφτουμε πάνω σε κάτι μαύρους που έχουν απλώσει τα σεντόνια τους. Ο πρώτος πουλάει τσάντες, ο δεύτερος φτηνά αθλητικά παπούτσια και ο τρίτος μακό μπλουζάκια. Πιο κάτω, αριστερά μας, πέφτουμε πάνω σε ένα κατάστημα που πουλάει τρόφιμα της Άπω Ανατολής, ανάμικτα με εδέσματα αραβικών χωρών. Ως τώρα δεν έχουμε βρει είδη διακόσμησης, αλλά έχω εναποθέσει τις ελπίδες μου στο κομμάτι της Μενάνδρου ως την πλατεία Θεάτρου.

At the corner of Sophocleous and Sokratous we run into some black people who have spread their sheets. The first sells purses, the second (sells) cheap athletic shoes and the third cotton t-shirts. Below, to our left, we run into a shop that sells groceries of the far east, mixed with delicacies of Arabic countries. Until now we had not found types of jewelry, but I have placed my hopes in a stretch of Menandrou until the theater square.

της μενανδρου ως ...

Οι προβλέψεις μου επαληθεύονται, μόλις στρίβουμε στη Μενάνδρου. Τα σεντόνια με τα εμπορεύματα καλύπτουν όχι μόνο τα στενά πεζοδρόμια αλλά και ένα κομμάτι από τις δυο πλευρές του δρόμου. Μένει σκάρτη μισή λωρίδα, για τους πεζούς και τα αυτοκίνητα. Το μάτι μου θολώνει από τις πολλές τσάντες. Αν κουβαλούσε ο καθένας μας από μια τσάντα στο χέρι, άλλη μια στον ώμο και μια τρίτη στην πλάτη, πάλι δε θα έφτανε για να τις πουλήσουν όλες.

My foresight is verified, just as we are turning to Menandrou. The sheets with the contraband (goods) cover not only the narrow sidewalks but also parts of the two lanes of the street. (the street) Barely remains half a lane, for the pedestrians and the cars. The large quantity of handbags caught my eye (lit. My vision is blurry from the many handbags). If each of us were carrying one handbag in hand, one more on the shoulder and a third on (our) back, again it would not be enough to sell them all. (it still wouldn't be enough to sell them all).



Η δεύτερη κατηγορία είναι τα μπλουζάκια και η τρίτη διάφορα κουζινικά, πιάτα, απορρυπαντικά, και είδη υγιεινής. Η τελευταία κατηγορία είναι τα ρολόγια. Ρολόγια χειρός, ξυπνητήρια, ρολόγια τοίχου. Τα βρίσκουμε όλα, εκτός από τα είδη διακόσμησης, που δεν τα βλέπω πουθενά. Ο Δερμιτζάκης, που ξέρει τι ψάχνουμε, με κοιτάζει απογοητευμένος, αλλά εγώ συνεχίζω απτόητος.

Η φασαρία του δρόμου σου παίρνει τ' αφτιά, με άλλους πωλητές να φωνάζουν και άλλους να συνεν-

νοούνται σε διάφορες γλώσσες, ενώ οι οδηγοί ουρλιάζουν και κορνάρουν δαιμονισμένα.

The second category is blouses and the third (is) an assortment of kitchen items, plates, detergents, and sanitary ware (cleaning supplies). The final category is watches. Wrist watches, alarm clocks, wall clocks. We find everything, except for the types of jewelry, which we don't see anywhere. Dermitzakis, who knows what we are looking for, looks at me disappointed, but I continue unfazed.

The commotion of the road catches your ears, with other sellers shouting and others communicating in different languages, while the drivers yell and honk deafeningly. (lit. possessively).

λιάζουν και διάφορα  
Βρίσκω την πρώτη έκθεση με γλυπτά και διάφο-  
ρα μπιμπελό στο ύψος της πλατείας Θεάτρου, αλλά  
σπαθιά δεν υπάρχουν.

«Σπαθιά δεν έχεις;» ρωτάω τον Ασιάτη που στέ-  
κεται αποπίσω. Με κοιτάζει σα να του μιλάω κινέζι-  
κα, που θα τα καταλάβαινε ενδεχομένως ευκολότερα.

«Swords» του λέω στα αγγλικά.

«Swords? Come!» μου λέει και μπαίνει μπροστά  
μου, ενώ κάτι μурμουρίζει στον διπλανό πλανόδιο.  
Προφανώς, να προσέχει την επιχείρησή του.

Διασχίζουμε το υπόλοιπο της Μενάνδρου, ώσπου  
φτάνουμε στα όρια της Ευριπίδου. «Here», και μου  
δείχνει ένα σεντόνι στα δεξιά του δρόμου.

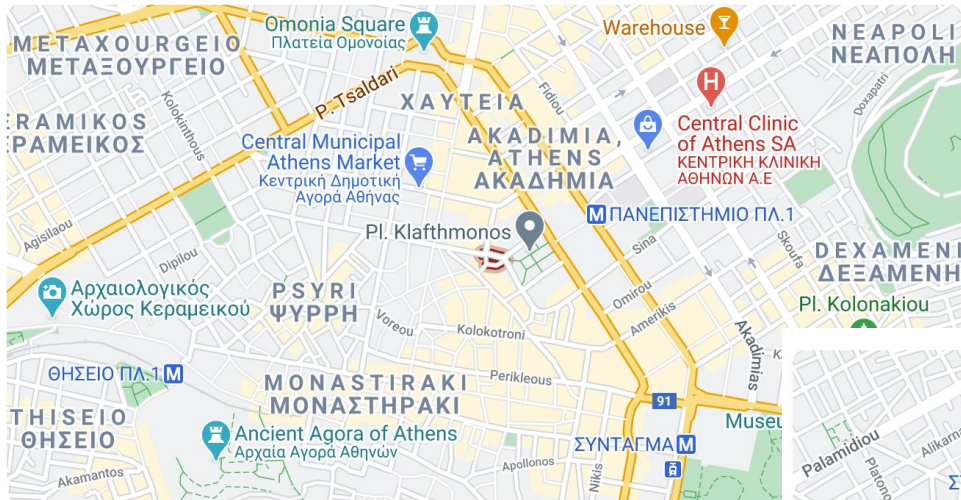
I find the first exhibition with sculptures and various  
trinkets at the height of the Theater square, but  
there are no swords.

“You don’t have swords?” I asked the Asian who was  
standing behind. He looks at me as if I talk to him in  
Chinese, which he will understand more easily.  
“

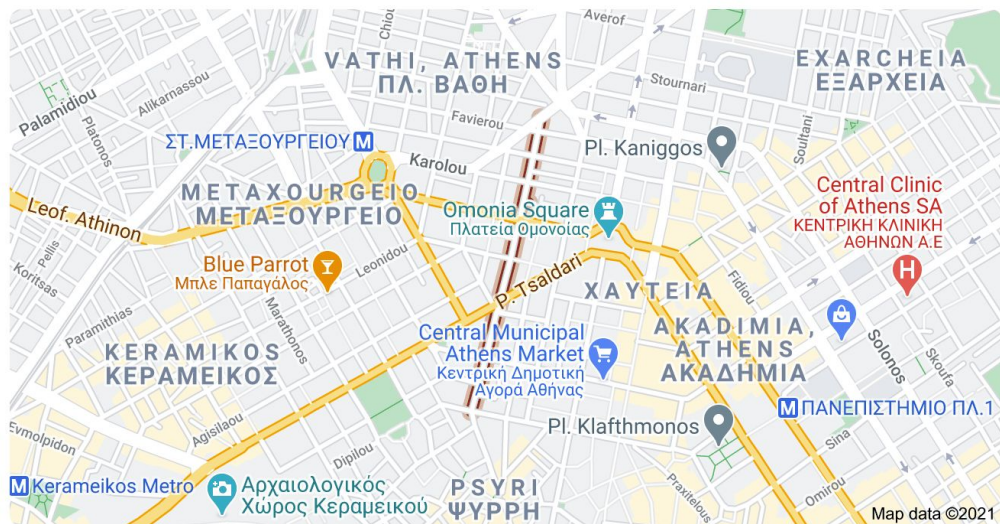
Swords” I tell him in English.

“Swords? Come!” he tells me and come in front of  
me, while something murmurs on the next street.  
Obviously, to take care of his business.

We cross the rest of the Menandros, until we reach  
the border of Euripides. “Here”, and he shows me a  
sheet on the right side of the street.



Evripidou  
Athina, Greece



Menandrou  
Athina, Greece



Ο τύπος έχει απλώσει πάνω στο σεντόνι ό,τι τριτοκοσμικό χωράει ο νους του ανθρώπου. Μάσκες, ξυλογραφίες, ξύλινα σκαλιστά κηροπήγια, ζωγραφισμένες ανατολίτικες κασετίνες, τραπεζομάντιλα, καλύμματα σε χρώματα που βγάζουν μάτι. Πάνω στο πεζοδρόμιο έχει αραδιάσει μια σειρά από ξύλινα, σκαλιστά τραπεζάκια, με μαϊμού ελεφαντόδοντο. Δεν ξέρω τι άλλο ξεπούλησε η Ελλάδα, πάντως το γιουσουρούμ το ξεπούλησε στους μετανάστες. Ψάχνω ν' ανακαλύψω τα σπαθιά μέσα σ' αυτόν τον κυκεώνα, αλλά το μόνο που βρίσκω είναι τρία μαχαίρια με δερμάτινη θήκη και σκαλιστές λαβές.

«Τζίφος» σχολιάζει ο Δερμιτζάκης.

«You have swords?» τον ρωτάω.

«Όχι swords. Ντεν έχει swords. Μόνο carved

The guy has spread on the sheet that the human mind fits a third world. Masks, woodcuts, wood-carved candlesticks, painted oriental caskets, tablecloths, covers in eye-catching colors. On the sidewalk there is a row of wooden carved tables with fake ivory tusk. I do not know what else Greece bargained away, however, the yusurum sold it to the immigrants. I am looking to find swords in this jumble, but all I can find are three knives with a leather case and carved handles.

“Failure” comments Dermitzakis.

“You have swords?” I ask him.

“No swords. I do not have swords. Only carved...”



**γιουσουρούμ** το [jusurúm] Ο (άκλ.) : υπαίθρια αγορά μεταχειρισμένων ειδών. Open air Jewish flea market.

[ίσως ανθρωπων. (όν. Εβραίου παλαιοβιβλιοπώλη)]

**τζίφος** ο [dzífos] **O18** : Failure (οικ., ως επιφ.) αποτυχία, αποτέλεσμα μηδέν: ~! ~ η υπόθεση! [ίσως αραβ. zifa]

**κυκεώνας** ο [kikeónas] **O2** : πλήθος από ανοργάνωτα στοιχεία, τα οποία είναι πολύ δύσκολο να οργανωθούν σε ένα σύνολο: *Παράδερνε σε έναν κυκεώνα σκέψεων.* || κατάσταση πολύ περίπλοκη και μπερδεμένη: *Μπλέξαμε στον κυκεώνα της γραφειοκρατίας.* [λόγ. < ελνστ. κυκεών, αιτ. -ώνα `ανακάτεμα`, αρχ. σημ.: `ζωμός από διάφορα δημητριακά`] Jumble or disorder

**ξεπουλώ** [ksepuló] & -άω, -ιέμαι **P10.1 : 1α.** πουλώ κτ. σε πολύ χαμηλή τιμή, λόγω μεγάλης ανάγκης: *Ξεπούλησε όλα του τα κτήματα.* || *Ξεπουληθήκαμε για να σε σπουδάσουμε. To sell out at a low price.*



knives». Μιλάει σαν να έχει μπερδέψει τις σελίδες ενός αγγλοελληνικού λεξικού.

Τον ρωτάω πού μπορώ να βρω σπαθιά.

«There is a μαγαζί up in οντός Ευριπίντου».

Τον αφήνουμε και αρχίζουμε ν' ανηφορίζουμε την Ευριπίδου. Βρίσκουμε το μαγαζί στα δεξιά μας. Δεν έχει ταμπέλα και στη βιτρίνα του στριμώχνονται τα ίδια συμπράγκαλα με εκείνα του Ασιάτη, αλλά ένα σκαλί πιο πάνω σε ποιότητα. Ανάμεσά τους διακρίνω και ένα γυμνό σπαθί, φαρδύ, με μεταλλική λαβή.

«Ο επιμένων νικά» λέω στον Δερμιτζάκη.

Στο ταμείο κάθεται ένας μελαχρινός, με λεπτό μουστάκι Πακιστανού, και με ύφος που θυμίζει το «ο πωλών επί πιστώσει». Μας βλέπει που μπαίνουμε, αλλά δεν κάνει τον κόπο να σηκωθεί από τη θέση του.

“...knives”. He speaks as if he had confused the pages of an English-Greek dictionary.

I ask him where I can find swords.

“There is a store up in the ontos Euripintos”.

We leave him and start to go up Euripides. We find the store on our right. It does not have a sign and in the shop window are squeezed with the same paraphernalia like that of the Asian, but a step up in quality. In between them I distinguish a naked sword, thick, with a metal handle.

“The persistent wins” I say to Dermitzaki.

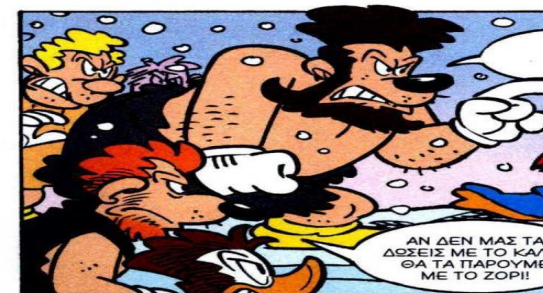
At the cash register sits a dark skinned Pakistani with a thin moustache and with a style reminiscent of “the seller on credit”. He sees us coming in but does not bother to get up from his position.

**συμπράγκαλα** τα [simbráŋgala] **O41** : (οικ.) πολλές και συνήθ. μικρές αποσκευές, σε χρήση κυρίως για να δηλώσουμε τη δυσκολία ή την ενόχληση που δημιουργεί η μεταφορά τους ή η παρουσία τους: Πού να κουβαλήσω όλα αυτά τα ~; Μάζεψε τα συμπράγκαλά σου και φύγε. *Paraphernalia* .

[ίσως συμ- (δες συν-) βεν. branc(a) `χεριά´ -αλα, πληθ. του -αλο]

**επιμένων** ο [epiménon] **O** (βλ. **E12**) : (λόγ.) αυτός που επιμένει: Ο ~ νικά.

[λόγ. μεε. του επιμένω] Persistent.



«Do you sell swords?» τον ρωτάω, για να πάρει μπρος η κουβέντα.

«Μπορείτε να μου τα πείτε ελληνικά. Έλληνας είμαι» είναι η απάντηση.

Του συστήνομαι με την ιδιότητά μου. «Θέλω απλώς μερικές πληροφορίες. Δε χρειάζεται ν' ανησυχείτε» του λέω για να τον καθησυχάσω.

«Από τη στιγμή που δεν είστε του ΣΔΟΕ, δεν ανησυχώ καθόλου».

«Αγοράζουν πολλοί τα σπαθιά σας;»

«Δεν είναι πολλά, για να τ' αγοράζουν πολλοί. Κάπου-κάπου μου πέφτει κανένα και το παίρνω, πιο πολύ γιατί μ' ενδιαφέρουν τα άλλα είδη».

“Do you sell swords?” I asked him, to get the conversation going.

“You can say it to me in Greek. I am Greek” is the answer.

I recommend him in my capacity.” I just want some information. You do not need to worry” I tell him to reassure him.

“From the moment where you are not the SDOE, I do not worry at all”.

“Do many buy your swords?”

“They are not a lot, for them to buy a lot. Every so often I drop one and I get it, much more because I am interested in the other type.”

## ΣΔΟΕ: Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος or the Financial Crime Prosecution Body





«Ποιοι τ' αγοράζουν συνήθως;»  
Σηκώνει τους ώμους του. «Κάποιοι ψωνάρες δικοί μας, που τα κρεμάνε στους τοίχους των σπιτιών τους. Παλιά κρέμαγαν ταγάρια και φλοκάτες, τώρα με τη διεθνοποίηση κρεμάνε σπαθιά. Να, προχτές ήρθε ένα ζευγάρι πιο πολύ για να χαζέψει παρά για να ψωνίσει. Η γυναίκα είδε το σπαθί στη βιτρίνα και λέει στον άντρα της. "Να σου πω, βρε Μανόλη, δεν το παίρνουμε να το κρεμάσουμε στο σπίτι; Μου θυμίζει το σπαθί του προπάππου μου". Τους ρώτησα από πού είναι και μου είπαν από την Τρίπολη. Άντε τώρα να εξηγήσεις σ' αυτήν ότι το σπαθί από τη Σομαλία και το γιαταγάνι του προπάππου της δεν έχουν καμία σχέση. Τελικά, ο άντρας της δεν ενθουσιάστηκε με την ιδέα και μου ξέμεινε το σπαθί».

"Who usually buys them?"

He shrugs. "Some of our conceited people, that we hung on the walls of their houses. They used to hang tagaria and flokates, now with the internalization they hang swords. Lo, the day before yesterday came a couple to fool around more than to shop. The woman saw the sword in the shop window and told her husband. "I say to you, oh Manolis, why don't we take this to hang it at home? It reminds me of my great-grandfather's sword." I asked them where it is from and they told me from Tripoli. "Come on now to explain to her that the sword is from Somalia and the cutlass of her great-grandfather has nothing to do with it. In the end, her husband was not thrilled with the idea and I ran out with the sword".

**ταγάρι** το [taɣáɾi] **044** : 1. μικρός σάκος από χοντρό χειροποίητο μάλλινο ύφασμα που κρεμιέται: α. από τον ώμο και που το χρησιμοποιούν οι χωρικοί για να βάζουν την τροφή τους· torbás. β. μπροστά στο κεφάλι του ζώου και που περιέχει την τροφή του· ταϊίστρα, 2. είδος γυναικείας σπορ τσάντας από ύφασμα, που κρεμιέται από τον ώμο. Handmade wool bag.



**φλοκάτη** η [flokáti] **030** : χοντρό, μάλλινο ελληνικό κλινοσκέπασμα ή χαλί με παχύ χνούδι· (πρβ. βελέντζα): Το χειμώ να με τα κρύα σκεπάζονται με φλοκάτες. Carpet.

[ουσιαστικοπ. θηλ. του επιθ. φλοκάτος `με τουλούπες, φιόγκους´ < μσν. φλόκ(ος) (δες στο φλόκι) -άτος]

Με κοιτάζει σαν να ήρθα από τη Σομαλία, μαζί με το σπαθί. «Τι να τα κάνουν τα σπαθιά οι μετανάστες, κύριε αστυνόμε; Να στολίσουν τους τοίχους των δωματίων που κοιμούνται στρωματσάδα, δέκα στη σειρά; Άσε που αν μπουκάρουν οι δικοί σας και δουν το σπαθί, καταλαβαίνετε τι έχουν να πάθουν».

«Άλλοι ξένοι; Τουρίστες που να ενδιαφέρονται για σπαθιά;»

«Στα δεκαπέντε χρόνια που έχω το μαγαζί δεν έχει πατήσει τουρίστας το πόδι του. Αυτοί αγοράζουν γύψινους Παρθενώνες και Καρυάτιδες, δεν αγοράζουν ανατολίτικα. Τα βρίσκουν και στον τόπο τους».

«Ωραία, μπορείς να μου πεις πού θα βρω αυτόν που σου προμηθεύει τα σπαθιά;»

He looks at me as if I came from Somalia, together with the sword. "What can immigrants do with their swords, Mr. Policeman? To decorate the walls of rooms with sleeping mattresses, ten in a row? Leave yours which they booked and see the sword, you understand what they have to suffer?"

"Other foreigners? Tourists that are interested in swords?"

"In the fifteen years that I have the store, no tourist has set foot it. They buy Parthenon and Caryatid Gypsum, not oriental. They also find them in their place".

"Beautiful, can you tell me where I can find the one who supplies you with the swords?"

---

«Μήπως να σας έδινα κανένα τιμολόγιο, που έχει πάνω τη διεύθυνσή τους;» Το λέει και σκάει στα γέλια.

«Γιατί γελάς;» τον ρωτάω ενοχλημένος.

«Ποια τιμολόγια και ποιοι προμηθευτές, κύριε αστυνόμη; Κάθε τόσο εμφανίζεται κάποιος με ένα μπόγο και τον ανοίγει μπροστά μου. Εγώ διαλέγω αυτά που μ' ενδιαφέρουν, πληρώνω μετρητά και ξεμπερδεύω. Μετά από μέρες έρχεται ένας άλλος, με τα ίδια ή με άλλα είδη, και πάει λέγοντας. Γι' αυτό και δεν υπάρχει στοκ. Ό,τι βλέπετε στο μαγαζί είναι μοναδικά κομμάτια».

“Perhaps I was giving you an invoice, that has their address on it?” He says and bursts out into laughs.

“Why are you laughing?” I ask him, irritated.

“Which invoices and which suppliers, Mr. Officer? Every so often someone shows up with a bundle and opens it in front of me. I choose those which interest me, I pay cash and get it over with. Days later another one comes, with the same or different items, and it ends, and so it continues. That’s why there exists no stock. What you see in the shop are unique pieces”.

Σκάει στα γέλια- he bursts out into laughs

και πάει λέγοντας- and so it continues



# και πάει λέγοντας



<https://www.youtube.com/watch?v=Va6ZnF-j7Mk>

και πάει λέγοντας- and so it continues,  
and it goes on

[Link to lyrics](#)

Σε έχω μάθει τώρα απ' έξω  
γι αυτό κι αν φύγεις από πίσω δεν θ' αντέξω.  
Αφού το ξέρω εδώ σ' εμένα  
πάλι θα 'ρθεις και περασμένα ξεχασμένα.

Και πάει λέγοντας και πάει λέγοντας  
φεύγεις για λίγο και μετά γυρίζεις κλαίγοντας.  
Και πάει λέγοντας και πάει λέγοντας  
φεύγεις για λίγο και μετά γυρίζεις κλαίγοντας.

Βγάζω και του δίνω την κάρτα μου. «Μπορείς να με πάρεις ένα τηλέφωνο, όταν θα έρθει πάλι κάποιος που πουλάει σπαθιά;»

«Να σας πάρω, αλλά δε νομίζω ότι το μαγαζί θα υπάρχει ως τότε».

«Γιατί;»

«Ακούστε. Αυτό το τρίγωνο, Αθηνάς-Ευριπίδου-Σοφοκλέους ως την Πειραιώς είναι το μόνο κομμάτι Ανατολή που έχει απομείνει στην Αθήνα. Εδώ αγοράζεις το εμπόρευμα απ' όπου το βρεις, τις πιο πολλές φορές χωρίς τιμολόγιο, και οι αρχές κάνουν τα στραβά μάτια. Οι πελάτες σου είναι φτωχοί, εσύ πουλάς φτηνά και βγάζεις τον άρτο τον επιούσιο. Τώρα με τα καινούργια μέτρα, θέλουν να μας κάνουν Ευρωπαίους, αλλά greek type».

„T. A...

I take out my card and give him it. "You can give me a call, when someone who sells swords comes again."

"I can call you, but I don't think that the shop will exist until then".

"Why?"

"Listen. This triangle (on the map), Athens-Evripidou-Sophocleous until Peiraios (street) is the only (Far) Eastern part that has remained in Athens. Here you buy the merchandise from where you find it, most of the time(s) without invoice, and the authorities look the other way. Your customers are poor, you sell cheap and you take the bread of life (our daily bread). Now with the new rules, they want to make us Europeans, but Greek type"

κάνουν τα στραβά μάτια- they look the other way

άρτο τον επιούσιο- the bread of life (our daily bread)

# άρτο τον επιούσιο

**Το αίτημα αυτό δεν είναι μόνο για μας: δεν ζητούμε τον άρτο τον επιούσιο μόνο για τον εαυτό μας, αλλά για όλους.**

Ζητούμε τόσο τα βασικά και αναγκαία καθημερινά υλικά όσο και κυρίως τα πνευματικά αγαθά. Κατά τον άγιο Χρυσόστομο, δεν ζητούμε την πολυτέλεια και την τρυφή, αλλά τον άρτον τον επιούσιον δηλαδή τα βασικά και απαραίτητα.



Ο Αγ.Νεκτάριος αναφέρει:«Προϊούσης της προσευχής αιτούμεθα και λέγομεν: «τον άρτον ημών τον επιούσιον δος ημίν σήμερον». Τούτο δύναται και πνευματικώς και απλώς να νοηθή, επειδή και εκατέρα η ερμηνεία θεία ευδοκία λυσιτελεί εις σωτηρίαν. Διότι άρτος ζωής ο Χριστός εστί, και ο άρτος ούτος ουκ εστί πάντων, αλλά ημέτερος εστί.

Κατά τους αγίους Πατέρες λοιπόν με το αίτημα αυτό ζητούμε, κυρίως τον πνευματικό Άρτο, που είναι ο Χριστός. Ο Χριστός προσφέρεται σε μας (Σε κάθε Θεία Λειτουργία) με το λόγο Του και με το Σώμα και με το Αίμα Του.

Info:  
<https://www.ekklisiaonline.gr/arxontariki/ti-simainei-ton-arton-imon-ton-epioysion-dos-imin-simeron/>

Pic: [picture](#)

«Τι θα πει αυτό;» ρωτάω περίεργος.  
«Σε όλη την Ευρώπη κυνηγάνε τα λαθραία, για να μην μπουν στη χώρα. Εδώ είναι μπάτε σκύλοι αλέστε, μπορείς να περάσεις ό,τι θέλεις. Έρχεται τώρα το κράτος και μου ζητάει τιμολόγια και θέλει να πληρώσω ΦΠΑ. Τι τιμολόγιο να ζητήσω και ποιον ΦΠΑ να πληρώσω στα λαθραία; Οι μόνοι που κάνουν κανονικές εισαγωγές σ' αυτήν την περιοχή είναι οι Κινέζοι. Να μου το θυμηθείτε, σε λίγο θα αγοράζουμε και τα εσώρουχά μας από την Κόσκο. Γι' αυτό λέω να κλείσω το μαγαζί και να κάνω κι εγώ μια κινητή μονάδα».

“What does this mean?” I ask curiously.

“In all of Europe they go after the illegal goods, so as to not enter into (each) country. Here they let everything through, you can let in whatever you want. The state comes now and asks me for invoices and wants me to pay FPA (the “value added taxes”). What invoice to ask for and what FPA to pay on illegal goods?

The only ones who do proper imports in this area are the Chinese. You'll recall when I say that, soon we will also be buying our undergarments from Cosco. That's why I say to close the shop and I too will do a mobile unit/division.

μπάτε σκύλοι αλέστε- they let everything through (even the dogs go in

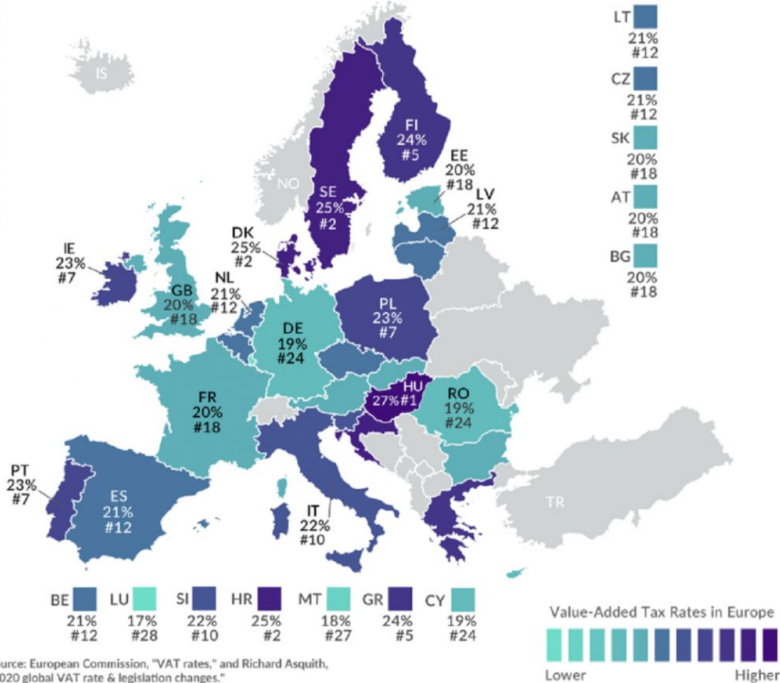
ΦΠΑ- EU Value Added Tax (VAT)



# ΦΠΑ (Φόρος Προστιθέμενης Αξίας)

## VAT Rates in Europe

Value-Added Tax (VAT) Rates in European Union Countries, as of January 2020



## VAT (Value-Added Tax in EU)

Είναι ένας φόρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση που πληρώνουν οι πελάτες 24 τις εκατό και ισχύει στα περισσότερα εμπορεύματα και υπηρεσίες στην Ελλάδα. Ο φόρος είναι διάφορο σε άλλα χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Info: [https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/shopping/vat/index\\_el.htm](https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/shopping/vat/index_el.htm)

Pic: <https://www.pagenews.gr/2020/01/12/oikonomia/fpa-ton-ypsilotero-syntelesti-stin-eurozoni-i-ellada/>

«Τι εννοείς; Αυτοκίνητο που να γυρίζει τις γειτονιές;»

«Όχι. Μπόγο, κύριε αστυνόμε. Θα φτιάξω έναν μπόγο και θα βρω μια θέση στη Μενάνδρου ή στη Σαρρή, ανάμεσα στους μετανάστες. Θα δίνω κάτι στον τσιλιαδόρο, και όταν πλησιάζει η αστυνομία θα βουτάω τον μπόγο και θα τρέχω. Θα μου πείτε, είμαι σαράντα πέντε χρονώ, πόσο θα αντέξω να τρέχω; Άλλα δέκα χρόνια; Δεν ξέρω. Μπορεί, αν κόψω το τσιγάρο και αρχίσω το τζόκινγκ, όπως οι Ευρωπαίοι που γίναμε τώρα, να αντέξω και δεκαπέντε».

“What do you mean?” I ask curiously.” A car that goes around the neighborhoods?”

“No. A Bundle, Mr. Police Officer. I will make a bundle and I will find a spot/position in Menandrou or in Sarri, among the immigrants. I will be giving something to the lookout, and when the police are getting close, I will get rid of the bundle and I will run. You will say to me/you may say, I am forty-five years old, how long can I endure to run? But in ten years? I don't know. It's possible, if I quit smoking and begin jogging, as do the Europeans that we've become now, I will be able to make it fifteen more years.”

μετανάστες- immigrants

                      
τσιλιαδόρο- lookout

Δεν προλαβαίνω να του απαντήσω, γιατί χτυπάει το κινητό μου. «Αφήστε την έρευνα γιατί περιττεύει» ακούω τη φωνή του Βλασόπουλου. «Τον πιάσανε».

«Ποιον;»

«Το δολοφόνο με το σπαθί».

«Ποιος είναι;» ρωτάω άνευδος.

«Εκείνος ο μαύρος υπηρέτης του Ζησιμόπουλου. Ελάτε, γιατί σε λίγο θα κάνουν δηλώσεις στον τύπο».

I don't have a chance to answer him, because my phone is ringing. "Leave the investigation because it's superfluous" I hear the voice of Vlasopolou. "They caught him".

"Who?"

"The murderer with the sword".

"Who is it?" I ask, dumbfounded.

"That black servant of Zisimopoulos. Come, because in a little they will make statements to the press".

Άνευδος- dumbfounded, stunned

Απορώ τι στοιχεία βρήκαν για να συλλάβουν τον Μπιλ. Μπορεί να είναι καμιά χοντρή γκάφα του

Σταθάκου, αλλά με τους Άγγλους αστυνομικούς να εποπτεύουν, το θεωρώ απίθανο. Σπάω το κεφάλι μου να βρω τι ξέφυγε από μένα που το βρήκε ο Σταθάκος, αλλά δε βρίσκω τίποτα.

Στο δρόμο ενημερώνω τον Δερμιτζάκη για τις εξελίξεις και η απορία διπλασιάζεται. «Βάλε μπρος τη σειρήνα» του λέω όταν μπαίνουμε στο περιπολικό.

I wonder what evidence they found in order to arrest Bill. It can be some big mistake of Stathakos, but with the oversight of the English Police Officers, I consider it unlikely. I'm racking my brain to find what I missed that Stathakos found, but I can't think of (find) anything.

On the road I inform Dermitzaki about the developments and my doubt doubles. "Put on the siren" I say to him when we go into the patrol car.

Σπάω το κεφάλι μου- I'm racking my brain  
(lit. I'm breaking my head)

τι ξέφυγε από μένα- what I missed  
(lit. what escaped from me)